

La transformació rockera de Namina

Al seu segon disc 'Ígnia' triomfa l'alliberació de la seva veu suggerent i l'electricitat

Amb la gira de presentació recent començada a la sala Apolo el passat 21 de desembre, l'artista moianenca Natàlia Mirado Nascimento, més coneguda com a **Namina**, ha passat de la seva carta de presentació com a cantautora de 2014 a treure la seva faceta més rockera a *Ígnia* (Microscopi, 2016). Entre les seves properes dates de concerts, actuarà el dia 20 de gener al Tosca de Moià amb el seu germà i guitarrista el crític Àlex Mirado i, amb tota la banda, a la Casa Elizalde de Barcelona el 24 de febrer.

Namina. Foto: Xavier Mercadé

Ígnia remet al foc... és el teu element principal?

Bé, tots som complexos. La part del foc hi és, així com la de l'aigua, del vent, de la terra, etc. És cert que la paraula 'Ígnia' remet al foc, però també fa referència a l'estat líquid, una roca ígnia passa d'estat líquid al sòlid quan és expulsada per una explosió volcànica. Aquest disc és un disc ígnic parlant en termes personals: és explosiu i narra una transformació.

Vertebres el disc segons els elements, com se't va acudir (per alguna cançó en concret)?

Remenant carpetes antigues farcides de textos i lletres, no fa massa vaig comprovar que, encara que no ho recordava, això d'associar cançons amb elements de la natura, espais, colors i fins i tot certa il·luminació, doncs que això ho he fet sempre. Tinc una visió molt cinematogràfica de les cançons, de les meves i de les bandes que escolto. M'agrada que la música em transporti a algun lloc. Ara bé, a *Ígnia*, els elements no només m'han servit per crear i definir cada cançó, els elements s'han convertit en el fil conductor del disc, una mena de narrador d'aquesta història de transformació o transformacions. Encara que crec que tots els que creem en qualsevol disciplina

tenim aquell punt obsessiu d'estar sempre observant i barrinant, hi ha un dia que totes les peces encaixen i saps per on has de tirar per fer aquella cançó, aquell, disc, aquell conte, aquell quadre. En el meu cas, "Wet" va ser la cançó que va definir la línia de treball d'*Ígnia* i l'argument del disc.

Obres el disc acompanyada de Mazoni, com us va conèixer i què t'hi aporta?

Amb en Jaume (Pla) ens vam conèixer en el seu concert presentació de la revisició del *7 Songs for an Endless Night*, al Tarambana de Cardedeu. Si bé és cert que també li hagués demanat de col·laborar encara que ningú ens hagués presentat prèviament. Per una banda, sóc fan de la feina de **Mazoni**, naturalment, per l'altra, m'agrada la veu i la manera interpretar. Vaig pensar que era un element perfecte per a "Now I don't". Afortunadament, quan li ho vaig proposar, em va dir que sí.

Hi ha experiència pròpia i inspiració de fora, sovint literària. Què i com et va cridar de la Mila de la novel·la *Solitud* de Caterina Albert per cantar-la a *L'esquellinc*??

Suposo que m'identifico en certs aspectes de la Mila. És un personatge que m'estimo molt. *Solitud* és un llibre que m'estimo molt, vaja. De vegades et llegeixes un llibre o mires una pel·lícula en el meu moment més encertat de la teva vida. Les lectures i pel·lícules de l'adolescència, no? Va ser el cas de *Solitud*. Llavors te'l tornes a llegir més d'una vegada, a mida que es vas fent gran, i en certa manera el llibre canvia amb tu. La Mila és una valenta. I la Mila, malgrat les adversitats, vol estar bé i està disposada a esforçar-se per estar bé.

?Violeta? està inclosa a la BSO de *Violeta: la pescadora del mar mort* (I+G Stopmotion, 2006), n'és la protagonista del curtmetratge. Tu com la definiries (mòrbida ho és) o què et va atraure del personatge?

Buf, a la Violeta me l'estimo molt, però alhora em fa venir molt mal rollo. El més divertit o el més grotesc d'aquesta història és que vaig haver de compondre i gravar la cançó quan estava embarassada de pocs mesos. Quan es va estrenar el curt, no feia massa que havia parit. Resumint, no vaig ser capaç de mirar-lo fins que la meua filla va tenir més d'un any. Tot i així, treballar en la música d'aquell curtmetratge és una de les feines que he gaudit més en la meua vida! En Marc i l'Anna (els directors) són molt i molt cracks. La Violeta és fosc pura i dura, t'agafa la mà i se t'endú cap a les tenebres.

?Strange Dead Fish? és tant frapant com aquell ?Strange Fruit? de Billie Holiday... Quines similituds veus entre els negres perseguits de la seva època i els refugiats del nostre Mediterrani?

"Strange dead Fish" és una cançó que il·lustra molt bé la visceralitat del disc, crec. De fet, el primer embrió va néixer volent explicar la història d'un objecte abandonat, una sola sabata, un sol mitjó. Què hi fa allà? Qui l'ha pedut? Com es diu el seu propietari? Just quan donava voltes a aquesta imatge, em va aparèixer a la xarxa una fotografia d'un cos mort a la platja. Era un noi africà. Feia relativament poc que s'havia creat la plataforma Stop Mare Mortum (<https://stopmaremortum.org/>) i jo la seguia d'aprop. Aquella imatge em va ferir. De vegades convé deixar-se de protegir i permetre que les coses t'afectin. L'objecte abandonat es va transformar en un objecte/persona, per això és un peix estrany. Per què certes persones es tracten com objectes? Per què som capaços de tornar-nos insensibles? Per què no plorem els morts? Quan només parlem deshumanitzem i ens deshumanitzem. En crear el títol em vaig adonar de la similitud amb l'"Strange Fruit" de la **Billie Holiday**. Totes les peces van encaixar. No és bo tornar-nos insensibles a les injustícies. Mirar, sentir i reflexionar són els primers passos necessaris per poder actuar. Tot plegat fa mal. "Strange dead Fish" només és un plor compartit. Malauradament no té poder per canviar res.

Les cançons més elèctriques (sobretot en anglès) em recorden a PJ Harvey, hi tens admiració o quines dones referencials tens?

PJ Harvey, Patty Smith, Björk, L7, Tori Amos, Aretha Franklin, Janis Joplin? Totes elles formen part de les dones-músics que van guiar la meva adolescència. Però no només m'ha influenciat la música i el discurs d'artistes dona. **Tom Waits, Pearl Jam, Nirvana, Nick Cave, Morphine?** i no acabaria mai? En aquest disc he decidit deixar de reprimir aquesta influència més rockera. Per narrar la transformació ígnia feien falta les guitarres elèctriques.

Què t'ofereix treballar amb el segell Microscopi?

Microscopi és un segell jove, de fet, el meu primer disc [*Orlando* (<http://www.enderrock.cat/disc/3966/orlando>) (Microscopi, 2014)] va ser el primer títol que va publicar, o sigui que en certa manera hem crescut junts. Fa molts anys que aquell mite de les grans discogràfiques que es dedicaven a descobrir nous talents i a invertir diners en gravació, producció, promoció i distribució en productes de qualitat ja no existeix. La part positiva és que gràcies als nous recursos i eines és possible tenir més control sobre els aspectes extramusicals del teu treball. Microscopi podem dir que funciona com l'autogestió i, malgrat que això vol dir que et toca fer moltes feines, també et deixa un marge molt gran de llibertat. Microscopi respecta i recolza la llibertat creativa.

Amb la teva banda en directe, com defenseu els temes?

La banda de l'amor! Hi ha un treball previ molt important per treballar els aspectes interpretatius de les cançons. Sóc molt afortunada perquè cada membre de la banda (http://www.namina.net/?page_id=565) (Agnès Prats, Pepo Domènech, Xevi Matamala, Àlex Miró) és mestre en diversos elements. Namina té el so que té perquè hi són ells. Suposo que jo faig de guionista i directora de l'obra, però ells interpreten els seus papers alimentant-los amb les seves virtuts i la seva experiència. També són creadors, tant en els arranjaments treballats conjuntament com en el nivell interpretatiu. En els directes ígnics l'actitud és rockera.

Quines dates i plans teniu per al 2017?

Ja tenim algunes dates tancades per al 2017. I en seguirem tancant. El que volem és tocar, tocar i tocar. L'objectiu sempre és aconseguir millorar les condicions. Volem fer concerts amb la banda sencera, volem que les sales sonin bé i volem que vingueu a veure'ns!

Hi ha la idea de fer més videoclips?

Sí, estem treballant en diversos videoclips. La part audiovisual del disc és important i, per sort, també aquí hi ha persones amb molt molt de talent que tenen ganes de col·laborar en aquesta branca d'*Ígnia*.

V?deo: <http://www.youtube.com/watch?v=zekQUV8Wv4g>

Poema d'inici de concert:

QUITRÀ

Dins la bassa negra

Sense vestit de bus.

Submón.

Subsòl,

Aigües fondes.

Des

Consol.

No és llord

El reflex

Que desvetlla

El teu rostre.

A redós

D'escuts,

Rendició.

Que no la vols

Una pau espúria.

I et despulles

De tot.

No és bord

El teu esguard.

Que sempre has vist

I has mirat, tu!

Veient-hi.

Nues la corda,

Escaleta d'espart.

Saps que més munt

Hi ha aire.

Travesses el quitrà.

Namina, 2016